

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

11. Beneficium ingens vocationis Religiosæ Stimulus est ad observantiam Regularum. Thema. Quos autem prædestianvit, hos & vocavit. Rom. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

horrorem concipite, orationi, mortificationi ac devotioni insistite, & secundum regularum amissim omnia vestra componite; omniaque reprobationis signa & pericula feliciter evaderis.

EXHORTATIO XI.
PRÆLIMINARIS.

De magno beneficio Vocationis,

Tanquam Stimulo undecimo nos ex Regularum ductu vitæ Christi Domini conformandi.

T H E M A.

Quos autem prædestinavit, hos & vocavit. Rom. 8.

Post Prædestinationis beneficium, beneficium vocationis subsequitur, tanquam medium aptissimum, prædestinationem exequendi & ad finem perducendi, dum Deus nos vocat, primo ad fidem & Ecclesiam, deinde ad statum religiosum. Hæc autem vocatio triplex est, quoad modum, ut docet Cassianus Coll. 3. c. 3. & post illum Doctor mellifluus in sententiis, *Tres, inquit, sunt vocationum ordines & modi: primus est ex Deo, secundus per hominem; tertius ex necessitate. Ex Deo quidem est, quoties inspiratio quadam immissa in cor nostrum, ad desiderium vitæ æternæ excusciat, Deumque sequi*

cohortatur. Secundus vocationis modus est, cum vel exemplis Sanctorum, vel monitis instigati, ad desiderium salutis accingimur. Tertius modus, qui ex necessitate descendit, cum vel tentatione & mortis periculo comminante, vel charorum morte ad Dominum, licet inviti, properare compellimur. Primus modus communior est aliis; sed quocunque demum modo à Domino ad statum religiosum vocemur, initio res parva est, sed maxima beneficia ac dona complectitur: Scintilla est, quæ in magnum erumpit incendium; granum sinapis est, quod crescit in arborem, in cujus umbra quiescamus: lapillus est, sine manibus industria nostræ abscessus è monte misericordie Divinæ, qui statum vanitatis nostræ conterit. Denique

que (ut per somnium vidit Mardochous, Eſtheris c. 11. 10.) *Fons parvus crevit in fluvium maximum, & in aquas plurimas redundavit; lux & solarius eſt.*

Urigitur ex fontis hujus parvi, in maximum beneficiorum & gratiarum fluvium excreſcentis conſideratione; tanquam calcari, nos ad regularis diſciplinæ obſervantiam exſtimulemus, præſenti exhortatione, fontem hunc vocationis noſtræ dilucidabimus.

I.
Vocatio
fons par-
vum.

I. *Fons parvus crevit in fluvium maximum.* An non parvus fons fuit, pauca verba, quibus è telonio vocatus Matthæus *Sequere me.* Matth. 9. 9. An non fons parvus; *Venite poſt me, faciam vos piſcatores hominum.* Matth. 4. 20. quibus verbis vocati Petrus & Andreas. An non fons parvus, pauca ex Evangelio verba, quæ in Eccleſia audiens Magnus Antonius, *Si vis perfectus eſſe, vende omnia quæ habes & da pauperibus, & ſequere me:* quibus auditis innox Chriſtum ſecutus fuit. & in quantum fluvium fons ille excrevit? ſimili ratione an non fons parvus fuit prima illa cogitatio, prima mentis illuſtratio, prima inſpiratio, quam Divina Bonitas, nobis vel pueris vel adoleſcentibus injecit, ut mundum deſereremus, & ſtatim religioſum amplecteremur? an non fons parvus fuit aliis, dum vox Divina illorum auribus inſonuit, quando vel pium libellum vollebant, vel Eccleſiaſten ex amboſe deſonantem auſcultabant, vel pios ſermones de rebus Divinis miſcentem audiebant; vel mortis timorem, vel præmii cæleſtis ſpem, vel virtutis deſiderium, aliūve pium ani-

mi motum, ſubitūve affectum concipiebant?

Quantum verò beneficium nobis Deus benigniſſimus præſtitit, quod fons ille parvus, vox illa Divina efficaciâ ſua non caruerit, noſque ad eam corda noſtra non obduraverimus? *Inſonuit de cælo Dominus, & Altiffimus dedit vocem ſuam.* Pſal. 17. 14. Vocem verè potentem, quæ de ſæculo nos evulſit, & in religionis paradifum tranſtulit: vocem fortem, quæ *Deſertum concuſſit*: id eſt, nos deſertos à virtutibus & ſanctitate perculit; & *commovit deſertum Cades* (quod interpretatur ſanctitas) nam nos ad ſtatim perfectionis & ſanctitatis, ſuaviter & efficaciſſime evocavit, atque perduxit, ubi nos timore Domini concuſſit, melioris vitæ deſiderio commovit, ut omnia relinqueremus, & ad Deum ex toto corde converteremur.

II.
Vocatio
fluvius
maximum.

II. *Fons parvus crevit in fluvium maximum:* nam vox illa Dei nos vocantis mirè illico operata eſt in nobis: I. Dum in cordibus noſtris inſtar fluminis redundantis omnia terrena deſideria diripuit, & quaſi in mare demerſit. Cùm flumen vi & multitudine aquarum extra alveum ſuum effundit ſe latiſſimè, non ſolum ſegetes & hortos alluit, verùm etiam homines & jumenta ſubmergit, & domos atque ædificia diſjicit atque provolvit. Simili modo hæc ſancta cogitatio à Deo immiſſa, viribus aucta, parentes, Fratres, cognatos, amicos, quos habuimus; opes, honores, dignitates, delicias, quas fortè habere potuimus, aut ſtupe nos habituros putavimus, potenter

uenter obruit, & à nobis separavit, nosque desideris rerum mundanarum nudos & quasi è naufragio in littus egestos ad pedes Prælati hujus religiosæ familiæ projecit. Hic impletum vidimus in nobis illud Sancti Davidis, Ps. 64. 10. *Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum, quoniam ita est preparatio ejus. Visitasti terram, & inebraasti eam, multiplicasti locupletare eam.* Dum innumerorum beneficiorum & gratiarum torrente quasi nos obruis, & donis ac favoribus tuis velut flumini repleto aquis, immergis. 2. *Crevit in fluvium maximum.* Flumen hoc tuum, & vehemens inspiratio tua Domine, quæ nos à mundo, carne & diabolo rapuit, & in hanc sanctam Tyrocinii Domum transtulit, quasi mari gratiarum & favorum immerlit, inter quæ eminent novena illa bona, à S. Bernardo recensita: Homil. de quærente bonas margar. c. 7. *Homo, inquit, in Religione vivit purius, cadit rarius, surgit velocius, incedit cautiùs, erratur frequentius, quiescit securius, purgatur citius, moritur confidentius, remuneratur copiosius.* An non hæc experimur in nobis, Dilectissimi. Sanè si volumus, 1. Vivimus in religione purius: quia gravitatem & fœditatem peccati, per quotidianas meditationes piæque lectiones melius cognoscimus, & quia castitatem mentis & corporis utcumque servamus. 2. Cadimus rarius: quia ab innumeris peccandi periculis & occasionibus, in mundo occurrentibus, recessimus. 3. Surgimus velocius: quia Prælatorum correctionibus, & Fratrum exemplis

& orationibus sublevamur. 4. Incedimus cautiùs: quia in regula, velut in navicularia, lysteres & pericula conspiciamus. 5. Erratur frequentius: quia in meditationibus & precibus, nonnullas saltem Divinas illustrationes, inspirationes, consolationes, vel auxilia gratiæ experimur. 6. Quiescimus securius: quia curas mundi & rerum terrenarum abjecimus. 7. Bernardus explicans illa verba Canticor. *Leetulus noster floridus. In Ecclesia, inquit, Leetum, in quo quiescitur, claustra existimo esse & monasteria, in quibus quietè vivitur, à curis sæculi, & sollicitudinibus vitæ.* serm. 46. in Cant. 7. Purgamur citius: quia ad crebras exhomologeses, ad quotidiana examina conscientiæ & satisfactionis opera vocamur. 8. Morimur confidentius: tum ob mundatam à peccatis sæculi in religione conscientiam, tum ob bonorum operum tuâ gratiâ factorum copiam, tum ob promissum religiosi specialiter regnum cœlorum, & æternam gloriam. 9. Remunerabimur denique copiosius: tum ob votorum emissionem, tum ob statûs humilitatem: nam *Qui se humiliat, exaltabitur.* Luca 14. tum ob judicariam potestatem: si enim vocationi nostræ responderimus, & in eo perseveraverimus, duodecim tribus Israel judicaturi sedebimus.

O fluvium verè maximum! ô mare gratiarum immensum; quod ex parvo vocationis nostræ fonte tam largiter scaturit!

III. Parvus ille fons non solum in fluvium, sed etiam in lucem & in solem conver-

III.
Vocatur
Iur & b

conversus est; & 1. quidem in lucem: per gratiam enim vocationis, ex densissimis Aegypti (id est mundi) tenebris ex summa rerum divinarum ignorantia & peccatorum caligine, ad exitum cognitionem, & lucem virtutum translatus sumus; ut Princeps Apostolorum testatur: *Qui de tenebris nos vocavit in admirabile lumen suum.* 1. Petri 2. Quod lumen vel in ipsis primis S. Ignatii exercitiis, dum ea obimus, percipere incipimus, dum cecitatem nostram, quâ in seculari vita tenebamur, agnoscimus, admiramur, & damnamus; undique lux hæc, per Dei gratiam in nobis augetur: *Iustorum semita, quasi lux splendens procedit & crescit, usque ad perfectam diem; via impiorum tenebrosa* Proverb. 4. 18.

Gratia vocationis verè nos in statu lucis & claritatis collocat, dùm mox, intellectû meditationibus excolto & illustrato & voluntate vitæ prioris noxas detestante, exhomologati per purgati, in perpetuum opera tenebrarum abjicimus, & arma lucis, virtutum, induimus; & sicut in die, in mediâ luce, honestè ambulamur. *Erasmus* profectò aliquand. *tenebra, nunc autem,* (per vocationis donum) *lux in Domino.* Ad Ephes. 5. 8. *Erasmus* tenebra, tantam esse peccati lethalis gravitatem, ignorantes, *nunc autem lux in Domino,* quia fide, gratiâ, & doctrinâ, exemplisque Christi illuminati, graviora peccata fugimus, & quæ agenda sint, cognoscimus, ut Domino Deo nostro placeamus; atque ut Filii lucis, ab ipsa statûs sanctitate ambulare compellimur, *in omni bonitate, & iustitia & veritate, probantes, quid sit*

beneplacitum Deo. *Lux* hic enim *fructus lucis est.* 1. ambulare in bonitate, quoniam religio, non nisi bona virtutis amplectitur. 2. In iustitia, quia nemini in ea injuria, verbo aut opere, irrogatur. 3. In veritate, quia omnem simulationem mendacium, fraudem, hypocrisis in odio prosequitur. 4. Et probare, quid sit beneplacitum Deo. Cunctæ enim actiones examini subjiciuntur, ut voluntas Divina inquiratur & reperiat; eamque sequendo Domino Deo nostro placeamus.

Crevit itaque fons ille parvus in lucem magnam, dum vocationis gratia eduxit nos de tenebris & umbra mortis, in qua cæci timebamus, quæ timenda non essent, nuditatem, corporis afflictationem, & ignominiam: minime verò timebamus, quæ valde timenda essent, peccata & occasiones peccatorum, quorum illa bibebamus sicut aquam, has verò lætabundi quæritabamus: non tamen loquor de omnibus, plurimi enim ad Ordinem religiosum prohi accedunt. At in hoc felici statu, lux orta est nobis: *Habitantibus in tenebris & in umbra mortis, lux orta est eis.* Matth. 4. 16. quâ illustrati, vera ista mala, quæ pertimescenda sunt, reformidamus, illa autem quæ pro Dei amore suscipienda sunt, si non læto, quia adhuc imperfecti sumus, at non admodum tristi vultu suscipimus. *Lux orta est eis,* quâ illuminati, in hoc statu lucis, res mundi & bona cælestia, videmus ut sunt, & illas quidem contemnere, hæc verò diligere & toto corde desiderare & querere edocemur.

2. Deinde & ille fons parvus non

H solum

Solum in lucem; sed etiam in solem excrevit: dum in hoc felici statu, non stultorum instar, ut luna mutamur, vocationemque Divinam derelinquimus, sed, dono Dei, in eo ut Sol persistimus & perseveramus: mille incitamentis ad fulgendum ut sol, in hoc regno Patris nostri, & ad illuminandum verbis & exemplis invitamur: cura nobis imitandi solem iustitiae Christum, quasi horis singulis indicitur: & ipse status, stabilitate, & puritate, & Ecclesiae utilitate ipsum solem imitatur. In quo ut in sole lucem scientiae, & ardorem charitatis videmus; quae si non allequimur, nostrae id culpa imputandum est, nam ex efficacia fontis illius, & gratiae tuae nos vocantis & adjuvantis, in lucem, solemque convertimur.

IV.
Vocatio
fons in
aquis plu-
rimas re-
dundans.

IV. Denique exiguus ille fons in aquas plurimas redundavit. Aqua plurimae sunt, opera bona quae exercemus, in hoc statu, & omnia merita, quae sive orando, sive ex intentione Divinae gloriae studendo, aut laborando, aut qualibet opera, quantumvis vilia & exilia faciendo colligimus. Aqua plurimae sunt, omnia Fratrum nostrorum opera, quae illi sive verbum Dei praedicando, sive peccata pro tribunali faciendo, expiando, sive juventutem doctrinae & pietate imbuendo, sive missiones Apostolicas obeundo, sive alios quoscumque labores, pro gloria Dei obeundo, magno zelo & charitate per mundum Universum praestant. O quot viri praecleari, dum hac legimus vel audimus, desudant in Gymnasiis, decedant in Cathedris, visitant infirmos in Nosocomiis, assistunt in agone mori-

bundis? & quot viri generosi, peccatores in Germania, Gallia, Hispania, Italia ad frugem reducere satagunt? Quot, haereticos, & aberrantes à fide, ad Ecclesiae gremium redire compellunt? Quot in China, Brasilia, Malabar, India, Infideles aut Idololatrias, Dei Domini nostri Iesu Christi salvifica fide imbuere pro viribus allaborant? omnia autem ista, quae à Fratribus meis geruntur, quae ab iis, qui unius mecum Societatis membra sunt, efficiuntur, mihi quodammodo arrogare posse videor: *particeps ego sum, omnium timentium te*: Domine. Ac proinde, si ea, quae familiae meae sunt, quodammodo mea sunt, certe fons ille vocationis meae in aquas plurimas redundavit: & participem me multorum bonorum fecit: pro quibus milles & decies milles, te Deus meus, laudo & semper, me tanti boni aestimatorum futurum, polliceor ac profiteor.

Quae cum ita sint Charissimi, videtis haud dubie, quantum Divinae Bonitatis, sitis obstricti, quod hunc fontem parvum, vocationem dico vestram, vobis aperuerit, tanquam venam aquarum viventium: certe par esset non solum hoc beneficium deprædicare, sed amore tantae Bonitatis, ardere. Deinde si hunc fontem parvum, in tantum gratiarum, favorum, & donorum fluxum excrevisse cogitetis, imò & in lucem, & in solem, & in aquas plurimas conversum esse cernatis; nonne par esse iudicabitis, debere vos non utcumque gratias agere, sed caelestia simul & terrestria ad grates, pro tanto beneficiorum cumulo, referendas excitare: at
quoniam

quoniam animi grati virtus opus etiam exigit; quid pro tantis favoribus rependetis? Hoc nimirum. 1. Ut fontem hunc vocationis vestrae, super aurum & topazion, æstimetis. 2. Omnia & singula, quæ vocationis vestrae & statûs sunt, amore singulari completamini. 3. Secundum regularum directionem, Christo Domino, qui mare

gratiarum est infinitum, qui lux est & Sol illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum, vos conformare, moribus & vitâ studeatis: hæc ratione fons iste parvus; de quo diximus, fiet in vobis fluvius maximus in aquas redundans plurimas; imò
fons aqua salientis in vitam æternam.

EXHORTATIO XII.
PRÆLIMINARIS
De Fructibus Vocationis, & Statûs Religiosi.

Velut Stimulo duodecimo, vocationi respondendi, & Regulas observandi.

T H E M A

Quos autem prædestinavit, hos & vocavit. Rom. 8.

V E L

Justus ut palma florebit. Psal. 91. 13.

RECÈ, vocatio religiosa & religiosus, plantatus in Domo Domini. Palma assimilatur: *Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur. Plantati in Domo Domini, in atriis Domus Dei nostri florebit.* Psal. 91. Similitudinem verò justii, seu religiosi ac palmae præclare more suo exponit Magnus Gregorius, L. 19. Moral. c. 25. *Palma, inquit, inferius tactu aspera est, & quasi aridis corticibus obvoluta: superius verò & visu & fructibus pulchra. Inferius corticum siccorum involutio-*

nibus angustatur; sed superius amplitudine pulchra viriditatis expanditur. Sic electorum vita inferius despecta est, superius pulchra: in imo quasi multis corticibus obvolvitur, dum innumeris tribulationibus angustatur; in summo verò quasi pulchra viriditatis foliis, amplitudine retributionis expanditur. Cum autem omnis arbor, juxta terram crassior & robustior sit, supernè autem angustior; palma tamen gracilior est in imis; & juxta ramos ac fructus, ampliore robore exurgit. Ita cum terreni latiores & robustiores sunt circa terrena; justii tamen

H 2 circa